

30991 LLEI 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals. («BOE» 311, de 29-12-1993.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei transposa la Directiva 91/308/CEE del Consell de les Comunitats Europees, el contingut bàsic de la qual pel que fa a entitats financeres queda reflectit al capítol I de la norma.

Com que es tracta d'una norma que, dirigida a prevenir i dificultar el blanqueig de capitals, imposa fonamentalment obligacions administratives d'informació i col·laboració a les entitats financeres, ha resultat coherent i respectuós amb la Directiva circumscriure aquesta Llei a les activitats de blanqueig de capitals provinents de les activitats il·lícites que produeixen gran alarma social i que són més fàcilment identificables per les mateixes entitats financeres, com el tràfic de drogues, el terrorisme i la delinqüència organitzada.

Dirigida primordialment a les persones i entitats que integren el sistema financer, que són objecte de menció a l'article 2.1 de la Llei, aquesta també s'aplica a altres activitats professionals o empresarials particularment susceptibles de ser utilitzades per al blanqueig de capitals, a les quals es refereix l'article 2.2. Conscient, d'altra banda, de les limitacions que el principi de territorialitat imposa a l'eficàcia de les normes, aquesta Llei exigeix a les entitats espanyoles que estableixin en les seves sucursals i filials a l'estranger procediments interns de prevenció del blanqueig de capitals, alhora que instrueix les autoritats espanyoles perquè recullin especialment la cooperació de les dels estats la sobirania dels quals s'estén a territoris limítrofs amb Espanya.

Encara que són molts els tipus d'entitats financeres subjectes a aquesta Llei, ha semblat necessari establir un quadre sancionador comú a totes, inspirat en el de la Llei de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, disposició que en matèria procedimental es declara d'aplicació subsidiària.

El capítol III regula la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i el seu Servei Executiu. Per un principi d'eficàcia en l'actuació i economia de mitjans en l'organització administrativa, ha semblat oportú, atès l'actual grau de liberalització de les transaccions amb l'exterior, portar a terme, en essència, una ampliació de les competències de la ja existent Comissió de Vigilància de les Infraccions de Control de Canvis, i fer de la prevenció del blanqueig de capitals un dels seus principals objectius.

Entre les disposicions addicionals destaca especialment la tercera, que estableix el principi d'afectació a la lluita contra el tràfic de drogues dels béns confiscats als narcotraficants.

Aquesta Llei és directament aplicable des de la seva publicació, ja que cap de les habilitacions que conté per al seu desplegament reglamentari són necessàries per a l'eficàcia immediata d'aquella.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Aquesta Llei regula les obligacions, les actuacions i els procediments per prevenir i impedir la utilització del sistema financer, així com d'altres sectors d'activitat econòmica, per al blanqueig de capitals procedents de:

- a) Activitats delictives relacionades amb les drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques.
- b) Activitats delictives relacionades amb les bandes armades, organitzacions o grups terroristes.
- c) Activitats delictives realitzades per bandes o grups organitzats.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per blanqueig de capitals l'adquisició, utilització, conversió o transmissió de béns que procedeixen d'alguna de les activitats delictives enumerades a l'apartat anterior o de participació en aquestes, per ocultar-ne o encobrir-ne l'origen o ajudar la persona que hagi participat en l'activitat delictiva a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes, així com l'ocultació o encobriment de la seva verdadera naturalesa, origen, localització, disposició, moviments o de la propietat o drets sobre aquests, encara que les activitats que les generin es duiguin a terme en el territori d'un altre Estat.

3. Les obligacions i sancions que estableix aquesta Llei s'entenen sense perjudici de les obligacions i sancions que preveu la Llei d'enjudiciament criminal i de les accions i omissions tipificades i de les penes que preveu el Codi penal.

Article 2. Subjectes obligats.

1. Queden subjectes a les obligacions que estableix aquesta Llei:

- Les entitats de crèdit.
- Les entitats asseguradores autoritzades per operar en el ram de vida.
- Les societats i agències de valors.
- Les institucions d'inversió col·lectiva.
- Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i de fons de pensions.
- Les societats gestores de cartera.
- Les societats emissores de targetes de crèdit.
- Les persones físiques o jurídiques que exerceixin activitat de canvi de moneda, sigui o no com a activitat principal.

S'entenen incloses entre les anteriors les persones o entitats estrangeres que, a través de sucursals o mitjançant la prestació de serveis sense una sucursal permanent, exerceixin a Espanya activitats de la mateixa naturalesa que la de les entitats anteriorment descrites.

2. També queden subjectes a les obligacions que estableix aquesta Llei, amb les especialitats que es puguin establir per reglament, les persones físiques o jurídiques que exerceixin aquelles altres activitats professionals o empresarials particularment susceptibles de ser utilitzades per al blanqueig de capitals. Es consideren com a tals:

- a) Els casinos de joc.
- b) Les activitats de promoció immobiliària o compravenda d'immobles.
- c) Les altres que, atenent la utilització habitual de bitllets o altres instruments al portador com a mitjà de cobrament, l'alt valor unitari dels objectes o serveis que s'ofereixen, l'emplaçament dels establiments, o altres circumstàncies rellevants, es determinin per reglament.

Article 3. Obligacions.

Els subjectes esmentats a l'article precedent queden sotmesos a les obligacions següents:

1. Exigir, mitjançant la presentació d'un document acreditatiu, la identificació dels seus clients en el moment d'entaular relacions de negoci, així com de totes les persones que pretenguin efectuar qualssevol operacions, llevat de les que en quedin exceptuades per reglament. No s'han d'identificar les entitats de crèdit i altres entitats financeres esmentades a l'article 2.1 d'aquesta Llei.

Quan hi hagi indicis o certesa que els clients o persones la identificació dels quals sigui preceptiva no actuen per compte propi, els subjectes obligats han de demanar la informació necessària a fi de conèixer la identitat de les persones per compte de les quals actuen.

2. Examinar amb especial atenció qualsevol operació, amb independència de la seva quantia, que, per la seva naturalesa, pugui estar particularment vinculada al blanqueig de capitals procedents de les activitats assenyalades a l'article 1.

3. Conservar durant un període mínim de cinc anys els documents que acreditin adequadament la realització de les operacions i la identitat dels subjectes que les hagin realitzat o que hagin entaulat relacions de negoci amb l'entitat, quan aquesta identificació hagi resultat preceptiva. Es pot ampliar per reglament el període mínim de conservació de documents a què es refereix aquest paràgraf.

4. Col·laborar amb el Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara endavant, «el Servei Executiu»), i amb aquesta finalitat:

a) Comunicar-li, per iniciativa pròpia, qualsevol fet o operació respecte al qual hi hagi indicatiu o certesa que està relacionat amb el blanqueig de capitals procedents de les activitats assenyalades a l'article 1. La comunicació l'ha de fer, en principi, la persona o persones que els subjectes obligats hagin designat de conformitat amb els procediments a què es refereix l'apartat 7 d'aquest mateix article.

S'han de determinar per reglament els supòsits o transaccions específiques que hagin de ser objecte de comunicació al Servei Executiu en tot cas.

b) Facilitar la informació que el Servei Executiu requereixi en l'exercici de les seves competències.

5. Abstenir-se d'executar qualsevol operació de les assenyalades a la lletra a) de l'apartat 4 precedent sense haver efectuat prèviament la comunicació que preveu el dit apartat.

6. No revelar ni al client ni a tercers que s'han transmès informacions al Servei Executiu d'acord amb l'apartat 4 anterior, o que s'està examinant alguna operació per si de cas pot estar vinculada al blanqueig de capitals.

7. Establir procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació a fi de prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals. La idoneïtat d'aquests procediments i òrgans l'ha de supervisar el Servei Executiu, que pot proposar les mesures correctores oportunes.

8. Adoptar les mesures oportunes perquè els empleats de l'entitat tinguin coneixement de les exigències derivades d'aquesta Llei. Aquestes mesures han d'incloure l'elaboració, amb la participació dels representants dels treballadors, de plans de formació i cursos per a empleats que els capacitin per detectar les operacions que puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals i per conèixer la manera de procedir en aquests casos.

Article 4. Exempció de responsabilitat.

La comunicació de bona fe de les informacions que preveu l'apartat 4 de l'article precedent, per part del sub-

jecte obligat o, excepcionalment, dels seus directius o empleats, no constitueix una violació de les restriccions sobre revelació d'informació imposades per via contractual o per qualsevol disposició legal o reglamentària, i no implica per als subjectes obligats, els seus directius o empleats cap tipus de responsabilitat.

CAPÍTOL II

Règim sancionador

Article 5. Classes d'infraccions.

1. Les infraccions administratives que preveu aquesta Llei es classifiquen en greus i molt greus.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat següent, constitueixen infraccions greus l'incompliment de les obligacions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4, 5, 7, incloent-hi la no-adopció de mesures correctores proposades pel Servei Executiu a les quals s'al·ludeix a l'article 3, número 7 anterior, i 8.

3. Constitueixen infraccions molt greus les següents:

a) L'incompliment de l'obligació de confidencialitat que preveu l'apartat 6 de l'article 3.

b) L'incompliment del deure de comunicar els supòsits específics que es determinin per reglament segons el que preveu l'apartat 4, a), de l'article 3.

c) L'incompliment injustificat per part del subjecte obligat del deure de comunicació que preveu l'apartat 4, a), de l'article 3, quan algun directiu o empleat de l'entitat obligada hagi posat de manifest als òrgans de control intern d'aquesta l'existència d'indicis o la certesa que un fet o operació estava relacionat amb el blanqueig de capitals.

d) La negativa o resistència a proporcionar una informació concreta sol·licitada pel Servei Executiu mitjançant un requeriment escrit, segons el que preveu l'apartat 4, b), de l'article 3.

e) Les tipificades com a greus, quan durant els cinc anys anteriors el subjecte infractor hagi estat condemnat en una sentència ferma per un delictes dels que recull l'article 344 bis, h) o i), del Codi penal o d'encobriment o receptació en relació amb les activitats enumerades a l'apartat 1 de l'article 1 d'aquesta Llei, o sancionat en resolució ferma, almenys, per dues infraccions administratives de les que estableix aquesta Llei.

Article 6. Concurs amb altres procediments sancionadors.

1. No es poden sancionar d'acord amb aquesta Llei les conductes que ho hagin estat penalment o administrativament, quan s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

2. Quan s'estimi que els fets i les dades posats en coneixement del Servei Executiu puguin ser constitutius de delictes, s'ha d'ordenar, si s'ha incoat, la suspensió de l'expedient sancionador, i aquells s'han de traslladar al Ministeri Fiscal.

Un cop acabat el procediment penal s'ha de reprendre la tramitació de l'expedient sancionador contra els subjectes obligats que no hagin estat condemnats en via penal com a autors, còmplices o encobridors del delictes comès. La resolució que es dicti en l'expedient ha de respectar en tot cas els fets declarats provats en el dit procediment penal.

Article 7. Responsabilitat d'administradors i directius.

A més de la responsabilitat que correspongui a l'entitat obligada, els que hi exerceixin càrrecs d'administració o

direcció, siguin unipersonals o col·legiats, són responsables de les infraccions molt greus o greus quan aquestes siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent.

Article 8. Sancions per infraccions greus.

1. Per la comissió d'infraccions greus es poden imposar les sancions següents:

- a) Amonestació privada.
- b) Amonestació pública.
- c) Multa l'import mínim de la qual és d'1 milió de pessetes i l'import màxim de la qual pot pujar fins a la més elevada de les xifres següents: l'1 per 100 dels recursos propis de l'entitat; el tant del contingut econòmic de l'operació més un 50 per 100, o 25 milions de pessetes.

La sanció que preveu la lletra c), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'imposa simultàniament amb alguna de les que preveuen les lletres a) o b).

2. A més de la sanció que correspongui imposar a l'entitat obligada per la comissió d'infraccions greus, es poden imposar les sancions següents als qui, tot i exercir-hi càrrecs d'administració o direcció, siguin responsables de la infracció:

- a) Amonestació privada.
- b) Amonestació pública.
- c) Multa a cadascun d'ells per un import mínim de 500.000 pessetes i màxim de fins a 10 milions de pessetes.
- d) Suspensió temporal en el càrrec per un termini no superior a un any.

La sanció que preveu la lletra c), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'imposa simultàniament amb alguna de les que preveuen les lletres a), b) o d).

Article 9. Sancions per infraccions molt greus.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus es poden imposar les sancions següents:

- a) Amonestació pública
- b) Multa l'import mínim de la qual és de 15 milions de pessetes i l'import màxim de la qual pot pujar fins a la més elevada de les xifres següents: el 5 per 100 dels recursos propis de l'entitat; el doble del contingut econòmic de l'operació, o 250 milions de pessetes.
- c) Si es tracta d'entitats subjectes a autorització administrativa per operar, la revocació d'aquesta.

La sanció que preveu la lletra b), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'imposa simultàniament amb alguna de les que preveuen les lletres a) o c).

2. A més de la sanció que correspongui imposar a l'entitat obligada per la comissió d'infraccions molt greus, es poden imposar una o diverses de les sancions següents als qui, tot i exercir-hi càrrecs d'administració o direcció, siguin responsables de la infracció:

- a) Multa a cadascun d'ells per un import d'entre 10 i 100 milions de pessetes.
- b) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en la mateixa entitat per un termini màxim de cinc anys.
- c) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de les subjectes a aquesta Llei per un termini màxim de deu anys.

La sanció que preveu la lletra a), que ha de ser obligatòria en tot cas, es pot aplicar simultàniament amb alguna de les que preveuen les lletres b) i c).

Article 10. Graduació de sancions.

1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus o greus es graduen considerant, a

més dels criteris que estableix l'article 131.3 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, les circumstàncies següents:

- a) Els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència de les omissions o actes constitutius de la infracció.
- b) La circumstància d'haver procedit a l'esmena de la infracció per pròpia iniciativa.
- c) Les sancions fermes per infraccions molt greus de les que preveu aquesta Llei imposades al subjecte obligat els últims cinc anys.

2. Per determinar la sanció aplicable d'entre les que preveuen els articles 8.2 i 9.2, s'han de prendre en consideració les circumstàncies següents:

- a) El grau de responsabilitat o intencionalitat en els fets que concorren en l'interessat.
- b) La conducta anterior de l'interessat, en l'entitat inculpada o en una altra, en relació amb les exigències que preveu aquesta Llei.
- c) El caràcter de la representació que tingui l'interessat.
- d) La capacitat econòmica de l'interessat, quan la sanció sigui una multa.

Article 11. Prescripció de les infraccions i de les sancions.

1. Les infraccions greus prescriuen al cap de tres anys; les molt greus, al cap de cinc anys.

2. El termini de prescripció es compta des de la data en què ha estat comesa la infracció. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què es consumeix la infracció.

La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement dels interessats, del procediment sancionador, i el termini torna a córrer si l'expedient continua paralitzat durant un mes per una causa no imputable a aquells contra els quals es dirigeix. També s'interromp per la iniciació d'un procés penal pels mateixos fets, o per altres la separació dels quals dels sancionables d'acord amb aquesta Llei sigui racionalment impossible.

3. Les sancions que s'imposin de conformitat amb aquesta Llei prescriuen al cap de dos anys en cas d'infraccions greus, i al cap de tres anys, en cas d'infraccions molt greus.

Article 12. Procediment sancionador.

1. La incoació i instrucció dels procediments sancionadors que siguin procedents per la comissió d'infraccions que preveu aquesta Llei correspon a la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, segons el que disposa l'article 15.

És competent per imposar les sancions per infraccions molt greus el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda. És competent per imposar les sancions per infraccions greus el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Quan l'entitat infractora sigui una entitat financera o necessiti l'autorització administrativa per operar, és preceptiu per a la imposició de la sanció corresponent l'informe de la institució o òrgan administratiu responsable de la seva supervisió.

2. Pel que fa al procediment sancionador, cal atènyer-se al que preveu la normativa reguladora del procediment esmentat aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers, i pel que fa a l'execució i publicitat de les sancions i altres qüestions referents al règim sancionador, cal atènyer-se al que preveuen les lleis específiques aplicables als diferents subjectes obligats i, si no, al que disposa la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervingió de les entitats de crèdit.

CAPÍTOL III

Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries

Article 13. *Funcions.*

1. Amb la finalitat d'impulsar i coordinar l'execució d'aquesta Llei es crea la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, dependent de la Secretaria d'Estat d'Economia.

A més de les competències que deriven d'aquesta Llei, la Comissió esmentada té les que preveu l'article 17.1 de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis.

2. Són funcions de la Comissió:

a) La direcció i impuls de les activitats de prevenció de la utilització del sistema financer o d'empreses d'una altra naturalesa per al blanqueig de capitals, així com de prevenció dels delictes monetaris i infraccions administratives relacionades amb la normativa sobre transaccions econòmiques amb l'exterior.

b) Col·laborar amb les forces i cossos de seguretat, tant de l'Estat com de les comunitats autònomes, coordinant les activitats d'investigació i prevenció que portin a terme els restants òrgans de les administracions públiques que tinguin atribuïdes competències en les matèries assenyalades a la lletra precedent.

c) Servir de via de col·laboració en les matèries esmentades entre l'Administració pública i les organitzacions representatives de les entitats financeres i altres empreses subjectes a aquesta Llei.

d) Garantir l'auxili més eficaç en aquestes matèries als òrgans judicials, al Ministeri Fiscal i a la policia judicial.

e) Emetre un informe dels projectes de disposicions que regulin aspectes relacionats amb aquesta Llei.

f) Elevar al ministre d'Economia i Hisenda les propostes de sanció l'adopció de les quals correspongui a aquest o al Consell de Ministres.

g) Les altres funcions que li atribueixin les disposicions legals vigents.

Article 14. *Composició.*

1. La Comissió ha d'estar presidida pel secretari d'Estat d'Economia i tenir la composició que s'estableixi per reglament. En tot cas, ha de tenir la representació adequada de la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues i del Ministeri Fiscal, dels ministeris i institucions amb competències en la matèria, així com de les comunitats autònomes amb competències per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana.

2. La Comissió pot actuar en ple o a través d'un comitè permanent, la composició del qual s'ha de determinar per reglament, que en tot cas ha de tenir la representació adequada de la Delegació del Govern per al Pla nacional sobre drogues, i les funcions del qual ha d'establir la mateixa Comissió.

Article 15. *Òrgans.*

La Comissió ha de portar a terme la seva comesa amb el suport dels òrgans següents:

1. La Secretaria de la Comissió, que ha d'ocupar la unitat orgànica, amb rang almenys de Subdirecció, que es determini per reglament. Qui dirigeixi aquesta unitat orgànica ha d'ocupar, amb caràcter nat, el càrrec de secretari de la Comissió.

Correspon a la Secretaria de la Comissió, entre altres funcions, incoar i instruir els procediments sancionadors

que siguin procedents per la comissió de les infraccions que preveu aquesta Llei, així com formular la corresponent proposta de resolució, que ha d'elevat a la Comissió.

2. El Servei Executiu de la Comissió, al qual, sense perjudici de les competències atribuïdes a les forces i cossos de la seguretat de l'Estat o, si s'escau, de les comunitats autònomes i a altres serveis de l'Administració, corresponen les funcions següents:

a) Prestar l'auxili necessari als òrgans judicials, al Ministeri Fiscal, a la policia judicial i als òrgans administratius competents.

b) Elevar als òrgans i institucions assenyalats a la lletra precedent les actuacions de les quals es deriven indicis racionals de delictes o, si s'escau, una infracció administrativa.

c) Rebre les comunicacions i les informacions que preveu l'apartat 4 de l'article 3.

d) Analitzar la informació rebuda i donar-li el curs que sigui procedent en cada cas.

e) Executar les ordres i seguir les orientacions dictades per la Comissió, així com elevar-li els informes que sol·liciti.

f) Supervisar la idoneïtat dels procediments i òrgans a què es refereix l'apartat 7 de l'article 3 d'aquesta Llei i proposar les mesures correctores corresponents.

g) Les altres que preveu aquesta Llei o que li atribueixin les disposicions legals vigents.

Article 16. *Règim de col·laboració.*

1. Sense perjudici del que estableix la Llei d'enjudiciament criminal, tota autoritat o funcionari, inclosos els d'aranzel, que descobreixi fets que puguin constituir un indicati o prova de blanqueig de capitals procedents de les activitats assenyalades a l'article 1, ja sigui durant les inspeccions efectuades a les entitats objecte de supervisió, o de qualsevol altre manera, n'ha d'informar el Servei Executiu. L'incompliment d'aquesta obligació té la consideració d'infracció molt greu i se sanciona disciplinàriament com a tal segons el que preveu la legislació específica que hi sigui aplicable.

L'obligació que s'estableix al paràgraf anterior s'entén sense perjudici del secret del protocol notarial, que abraça els instruments públics als quals es refereix l'article 34 de la Llei de 28 de maig de 1862, així com els relatius al reconeixement de fills no matrimonials.

2. Quan exerceixi les seves funcions en relació amb entitats financeres sotmeses a una legislació especial, el Servei Executiu ha de demanar al Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o la Direcció General d'Assegurances, o l'òrgan autonòmic corresponent, segons el que correspongui, tota la informació i col·laboració necessàries per portar-les a terme.

3. D'acord amb les directrius que estableixi la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, el Servei Executiu i, si s'escau, la Secretaria de la Comissió han de col·laborar amb les autoritats d'altres estats que exerceixin competències anàlogues, i demanar especialment la cooperació de les dels estats la sobirania dels quals s'estenguí a territoris limítrofs amb Espanya.

L'intercanvi d'informació es condiona al que disposen els convenis i tractats internacionals o, si s'escau, al principi general de reciprocitat, així com a la submissió de les esmentades autoritats estrangeres a les mateixes obligacions de secret professional que regeixen per a les espanyoles.

Disposició adicional primera.

Encara que no ho exigeixin les corresponents lleis o reglaments locals, les entitats espanyoles subjectes a

aquesta Llei han de vetllar perquè les seves sucursals i filials a l'estranger tinguin establerts procediments interns adequats per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals. Quan, excepcionalment, les lleis o reglaments locals impedeixin o facin ineficaços aquests procediments, les entitats financeres espanyoles ho han de comunicar al Servei Executiu. Aquest ha de posar aquesta circumstància en coneixement de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, que ha de procedir de la manera que consideri més apropiada.

Disposició addicional segona.

Es fa la redacció següent de l'article 17.1 de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic del control de canvis:

«Correspon a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries l'alta direcció i l'impuls, a través dels òrgans corresponents, de les activitats d'investigació i prevenció dels delictes monetaris i infraccions administratives de control de canvis, procurant la coordinació adequada dels organismes de l'Administració pública per a la consecució d'aquests fins, i garantint l'auxili més eficaç en aquesta matèria als òrgans judicials.»

Disposició addicional tercera.

D'acord amb el que disposa l'article 66 del text refós de la Llei general pressupostària i en els termes que estableixi la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat, els crèdits pressupostaris destinats a la prevenció o repressió del tràfic il·lícit de drogues tenen la consideració d'ampliables en funció de l'ingrés previst per a l'Estat de l'alienació dels béns, efectes i instruments decomissats a què es refereix l'article 344 bis, e), del Codi penal.

Disposició transitòria primera.

Des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i fins que se n'aprovin les normes de desplegament, la Comissió de

Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, amb les competències que li atribueix aquesta Llei, ha d'actuar amb la composició i òrgans previstos per a la Comissió de Vigilància de les Infraccions de Control de Canvis en el Reial decret 2391/1980, de 10 d'octubre, en la redacció que en fa el Reial decret 1651/1991, de 8 de novembre.

Disposició transitòria segona.

Fins que no es reguli orgànicament el Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, correspon al Servei Executiu de la Comissió de Vigilància de les Infraccions de Control de Canvis l'exercici de les funcions que preveu l'article 15.2.

Disposició final primera.

El Govern, en el termini de sis mesos, ha de regular i constituir els òrgans que estableix aquesta Llei.

Disposició final segona.

Les referències que contenen les disposicions vigents a la Comissió de Vigilància de les Infraccions de Control de Canvis i al seu Servei Executiu s'entenen efectuades a la Comissió i al Servei Executiu que regulen els articles 13 i 15, respectivament, d'aquesta Llei.

Disposició final tercera.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 1993.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ